

«Bagdad Express» anno 1903

Livet er mer...

Tips oss om utenomfaglige aktiviteter på telefaks 2310 9040 eller e-post: tidsskriftet@legeforeningen.no

Med NSBs tillatelse fikk de 112 deltakerne i rollespillet «Bagdad Express» ikke bare entre dronning Mauds vogn, men også disponere tidsriktig togpark, utstyr og innleid fyrbøter. Langs Sørlandsbanen og i et dampdrevet lokomotiv med ni staselige vogner, fikk aktører i alderen 18–40 år spille ut et solid intrigemakeri i kjølvannet av en internasjonal fredskonferanse i Egypt, ved inngangen til det tjuende århundre. Flåtebasen i Den persiske gulf, pave stol og kamp om herredømme stod sentralt.

– Jeg var åndelig rådgiver for sultanen i Det ottomanske rike, av libanesisk opprinnelse, oppvokst i Sør-Afrika og utdannet jurist i England. I mitt hjerte var jeg en fundamentalistisk muslim, men fordi jeg i unge år vanket i miljøer med vestlig liberalistisk tenkning, stod jeg midt mellom, forklarer Dinparvar. Det var en utfordring for ham som ikke-religiøs i det sivile liv, å fremheve en tenkning han tar avstand fra. 24-åringen er medisinstudent på femte året ved Universitetet i Oslo. Han kommer opprinnelig fra Iran, flyttet til Namsos i 1987 og har valgt samme yrke som sin far og eldre bror.

Darjosh Dinparvar

Egersund var Istanbul, Kongsberg ble til Praha og Oslo S endestasjonen Bagdad da et hundretall rollespillere inntok Sørlandsbanen en oktoberdag i 1999. Foto L. Hamre

Store barn trenger store leketøy. Hvorfor ikke et helt tog? tenkte medisinstudent Darjosh Dinparvar. I fire døgn var han på sporet av en tid der maktkamp, kulturkollisjoner og mørke hemmeligheter var blant ingrediensene.

Vokser i ekspressfart

Lysten til å gå inn i en fiktiv verden ved siden av akademisk fordypning, ble vakt allerede i gymnastiden. Siden har Darjosh Dinparvar ofte tilbrakt helger med hobbyen han deler med om lag 20 000 bordrollespillere her til lands (1).

Senere har han deltatt i laiv (se ramme), en aktivitet som finner sine avarter i speiderbevegelse og skoleverk, og som det siste tiåret har vokst med ekspressfart i de norske studentmiljøene.

– Du vet, vi nerder med briller liker sånt. Det er bare synd at mediene har satt rollespill i forbindelse med satanisme og voldsbruk. Brettspillene er gjerne i fantasysjangeren. Det som er mest spennende med levende rollespill, er når plot og personlighetsprofiler

som arrangørene utarbeider, tar utgangspunkt i virkelige hendelser. Forarbeidet er halve vitsen; å lære seg mer om tidsepoken, politikk og levevaner. Spillerne ordner kostymer, diskuterer kulturelle særtrekk som passer rollene, men uten å avsløre hemmelighetene. De skal bare arrangøren og den enkelte spiller kjenne til, og er utgangspunkt for konfliktstoffet de har lagt opp til (2).

Historieleksjon

350 spill er nærmere beskrevet på Norges offisielle laivportal (www.laiv.org). I tillegg er e-post flittig i bruk under forberedelsene. I selve spillet er det klare regler, for eksempel om rusmiddel- og våpenbruk. Hvis en spiller mener

at han eller hun passerer egne grenser i sin tildelte rolle, gis det beskjed gjennom ordene kutt eller brems.

– Det var ikke nødvendig under «Bagdad Express». Der var det god logistikk på alle plan, sier Dinparvar.

– Skal du fortsette leken når du blir seriøs doktor?

– Ja gjerne, hvis spillet er lagt inn i en realistisk setting. Går man inn på laiv-sider på Internett, får man oversikt over spill som har vært siden 1989 og nye frem til 2004. Det er alt fra en ettermiddag i skogen til ukelange, kostbare spill på slott i Østerrike. Våger man å slippe seg løs i rollen, gir det både en leksjon i hva som bor i den enkelte og nyttig kunnskap om det kulturelle mangfold vi er og blir en del av.

– Kari Ronge, Tidsskriftet
kari.ronge@legeforeningen.no

Litteratur

1. Brånå T. Historier fra uvirkeligheten. Fantasirollespillet som fortelling. Hovedfagsoppgave. Oslo: Institutt for kulturelle studier, Seksjon for folkloristikk, Universitetet i Oslo, 1997.
2. Grasmø H. Laiv. Levende rollespill. Oslo: Gyldendal Fakta, 1998

Hva er laiv?

– Forberedt og planlagt improvisasjonsteater, også kalt simulering eller levende rollespill. Det finnes verken manus eller tilskuere, men deltakerne får tildelt roller på forhånd.

– Rollene består av navn, alder og stilling i samfunnet. De beskriver personlighet, ferdigheter og eventuelle særegenheter. I tillegg utarbeider arrangøren kompendier (på nett og papir), hvor aktørene kan hente bakgrunnsstoff om samfunnet de skal levede gjørene.

– Laiv har sitt utspring i anglo-amerikanske miljøer på 1960-tallet og finnes i to hovedvarianter: Spill som gjenskaper historiske situasjoner og hvor aktørene blir satt til å løse faktiske intriger, eller spill som vektlegger middelalder/eventyrstemning i et fantasifamfunn.

– De norske rollespillorganisasjonene har en høy andel kvinnelige medlemmer og er mindre kamporienterte enn i våre naboland.